

Bilag.

Lovforslaget sammenholdt med den gældende lov.

Gældende lov.

§ 1, nr. 4. § 9 affattes således:

„§ 9. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for lønmodtagere fradrages udgifter i forbindelse med udførelsen af det indtægtsgivende arbejde. Udgifter, der efter ligningsrådets anvisning kan fradrages uden dokumentation for størrelsen, kan fradrages med de af ligningsrådet fastsatte satser.

Stk. 2. Beløb, der af arbejdsgiveren udbetales som godtgørelse for udgifter, der påføres lønmodtageren som følge af arbejdet, medregnes ved indkomstopgørelsen. Det gælder dog ikke dagpenge og rejsegodtgørelser ved udførelse af offentligt hverv, der gør det nødvendigt for lønmodtageren at tage ophold uden for hans hjemstedskommune, jfr. statsskattelovens § 5 d. Anden godtgørelse for udgifter til rejse, herunder til ophold og fortæring under rejsen, medregnes ikke i det omfang, godtgørelsen er medgået til dækning af lønmodtagerens merudgifter ved rejsen.“

2. § 9 C i lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten er sålydende:

„§ 9 C. Udgifter, der er nødvendige for, at den skattepligtige eller personer, der sam-beskattes med ham, kan blive befordret mellem deres sædvanlige bopæl og arbejdspladsen, kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter reglerne i stk. 2-4, selv om befordringen ikke sker daglig.

Stk. 2. Ved opgørelsen af de samlede udgifter for et indkomstår kan højst medregnes et udgiftsbeløb på 2.000 kr. for hver person. Udgiften ved brug af eget befordringsmiddel opgøres efter kilometertakster, der fastsættes af finansministeren. Hvor offentlig befordring kan anvendes, kan udgiftsbeløb, som overstiger, hvad det ville koste at bruge billigste offentlige befordring, ikke medregnes.

Lovforslaget.

1. I den under § 1, nr. 4, foretagne affattelse af § 9 udgår i stk. 2 sidste punktum.

2. I § 1 indsættes som nyt nummer efter nr. 5: